

tilsyneladende saa hæderfuld Maade udløste dem af et Forhold, der efterhaanden var blevet dem bægge til daglig Lidelse. Desuden havde han følt sig smigret ved at mærke sin pædagogiske Fortid erindret og sine administrative Evner anerkendte; det var saaledes med en ikke ringe Tilfredshed, at han i Anledning af Udnævnelsen havde set sig omtalt i Aviserne som „den ansete Pædagog“.

I Skibberup fik man travlt med at smede, mens Jærnet var varmt. Der blev straks sendt en Deputation ind til Bispen med en Adresse, hvori der udtaltes Haabet om, at der „ved Embedets Nybesættelse vilde blive taget Hensyn til de Ønsker, der i saa Henseende næredes af Befolkningens Fler-tal“. Emanuels Navn nævntes vel ikke i Adressen; men denne var forfattet paa en saadan Maade, at dens egentlige Mening — Kapellanens Indsættelse i Embedet — ikke kunde misforstaaes. Bispen modtog Deputationen og særlig dens Ordfører, Væver Hansen, med største Velvilje; han berørte den forestaaende Omregulering af Embedet, der foreløbigt vilde nødvendiggøre en længere Vakance, og udtalte forøvrigt, at han altid med største Glæde søgte at imødekomme Menighedernes berettigede Ønsker. Derpaa blev Deputationen indbudt til Frokost, og i